

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **Seznam.cz, a.s.**, se sídlem Praha 5, Radlická 608/2, zastoupeného JUDr. Stanislavem Kadečkou, Ph.D., advokátem KVB advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Pardubice, Sladkovského 601, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem Praha 1, Ludvíka Svobody 1222/12, v řízení o kasační stížnosti společnosti CHAPS, spol. s r.o., se sídlem Bráfova 21, Brno, proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 6. 2013, č. j. 62 A 26/2012 - 129,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se dne 21. 11. 2011 obrátil na společnost CHAPS spol. s r.o. (dále též „společnost CHAPS“) se žádostí o poskytnutí kompletních a aktualizovaných zdrojových dat celostátního informačního systému o jízdních řádech (dále též „CIS JŘ“) dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Společnost CHAPS byla na základě Smlouvy o vedení celostátního informačního systému o jízdních řádech uzavřené dne 27. 7. 2001 s ministerstvem dopravy (dále též „žalovaným“) pověřena dle § 17 odst. 2 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, vedením CIS JŘ. V rozsahu převodu veřejné kompetence žalobce považoval společnost CHAPS za veřejnou instituci disponujícími informacemi vzniklými při výkonu veřejné moci a tedy za subjekt povinný k poskytování informací dle § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Žalobce ve své žádosti mimo jiné také uvedl, že se již dříve s obdobnou žádostí obrátil na ministerstvo dopravy, které v rozhodnutí prvního stupně, stejně jako ministr dopravy v rozhodnutí o rozkladu, uvedli, že kompletní a aktualizované údaje ve zdrojových formátech nejsou z pohledu zákona č. 111/1994 Sb. a smlouvy součástí CIS JŘ. Formáty slouží jako prostředek pro přenos schválených jízdních řádů veřejné osobní

dopravy zpracovatelem do CIS JŘ a ministerstvo dopravy údajně nemá k přenosovým souborům a výsledkům vlastní činnosti zpracovatele přístup.

Žalobce tak tyto informace požadoval od společnosti CHAPS, která byla na základě smlouvy uzavřené se žalovaným pověřena k vedení celostátního informačního systému o jízdách v rámci podle § 17 odst. 2 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

Společnost CHAPS ve svém přípisu ze dne 9. 12. 2011 žalobci sdělila, že není povinným subjektem ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím a požadované informace neposkytla. Žalobce se následně obrátil s odvoláním na žalovaného, který se k odvolání vyjádřil přípisem nazvaným „Odpověď na stížnost společnosti Seznam.cz, a.s.“ ze dne 16. 1. 2012, v němž uvedl, že společnost CHAPS není veřejnou institucí a tedy ani povinným subjektem ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím a žalovaný není jejím nadřízeným orgánem.

Žalobce sdělení společnosti CHAPS ze dne 9. 12. 2011 i přípis žalovaného ze dne 16. 1. 2012, č. j. 220/2011-030-Z106/10, považoval za rozhodnutí ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) a rozhodnutí žalovaného napadl u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“). Žalobce považuje společnost CHAPS za veřejnou instituci ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím a žalovaného za příslušný odvolací orgán v dané věci na základě § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále též „správní řád“). U krajského soudu se proto žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného i jemu předcházejícího rozhodnutí společnosti CHAPS.

Krajský soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dospěl k závěru, že oba přípisy, jak společnosti CHAPS, tak žalovaného, jsou rozhodnutími ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. a společnost CHAPS je v dané věci správním orgánem, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni. Stěžejní otázku, zda společnost CHAPS je v dané věci povinným subjektem podle zákona o svobodném přístupu k informacím či nikoli, posoudil krajský soud následujícím způsobem:

Podle § 2 odst. 1 a 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, jsou povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce. Povinnými subjekty jsou dále ty subjekty, kterým zákon svěřil rozhodování o právech, právech chráněných zájmech nebo povinnostech fyzických nebo právnických osob v oblasti veřejné správy, a to pouze v rozsahu této jejich rozhodovací činnosti.

Veřejnoprávní smlouvou uzavřenou dne 27. 7. 2001 mezi Ministerstvem dopravy a spojů České republiky a společností CHAPS byla převedena část výkonu veřejné správy, konkrétně vedení celostátního informačního systému o jízdách v rámci, na tuto obchodní společnost a tato společnost se stala veřejnou institucí podle § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím.

pokračování

Podle § 17 odst. 1 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, dopravce ve veřejné linkové osobní dopravě předloží jízdní řád nebo jeho změnu ke schválení dopravnímu úřadu, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvu dopravy. Jedná-li se o společný jízdní řád více dopravců, musí na něm být uvedeno, které spoje každý z dopravců zabezpečuje. Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy, jízdní řád nebo jeho změnu schválí, splňuje-li náležitosti stanovené prováděcím předpisem. Příslušným ke schválení jízdního řádu nebo jeho změny je dopravní úřad příslušný k rozhodování o udělení licence. Podle odst. 2 tohoto ustanovení postoupí schválený jízdní řád dopravní úřad Ministerstvu dopravy, které vede pro potřeby veřejnosti celostátní informační systém o jízdních řádech. Ministerstvo dopravy může vedením tohoto systému pověřit právnickou osobu.

Krajský soud v odůvodnění svého rozhodnutí argumentoval, že společnost CHAPS, byť v obecné rovině je jistě soukromou osobou, ve vztahu k vedení CIS JŘ, je třeba tuto společnost považovat za veřejnou instituci, neboť touto činností vykonává veřejnou správu namísto žalovaného, kterým je k tomu pověřena, žalovaný nad ní při výkonu veřejné správy dohlíží a současně se jedná o činnost vykonávanou ve veřejném zájmu. Ve vztahu k vedení CIS JŘ je tak společnost CHAPS jakožto vykonavatel veřejné správy veřejnou institucí a současně povinným subjektem podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Krajský soud se ztotožnil i s názorem žalobce, že žalovaný je v daném případě nadřízeným orgánem příslušným k rozhodnutí o žalobcovu odvolání proti rozhodnutí společnosti CHAPS o neposkytnutí informací, když na danou situaci je plně aplikovatelná třetí věta § 178 odst. 2 správního řádu, podle níž je nadřízeným správním orgánem osoby pověřené výkonem veřejné správy ten orgán, který ji výkonem veřejné správy pověřil.

Krajský soud tak rozsudkem ze dne 7. 6. 2013, č. j. 62 A 26/2012 – 129, rozhodnutí žalovaného ministerstva dopravy ze dne 16. 1. 2012, č. j. 220/2011-030-Z106/10 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Výrokem II. rozhodnutí krajský soud zrušil také rozhodnutí společnosti CHAPS, spol. s r.o. ze dne 9. 12. 2011.

Proti výše uvedenému rozsudku podala společnost CHAPS kasační stížnost. Současně také požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V kasační stížnosti společnost CHAPS namítá, že v řízení před krajským soudem nebyly splněny podmínky řízení, že napadený rozsudek je zmatečný a řízení bylo současně zatíženo vadou, která má za následek vydání nezákonného rozhodnutí ve věci samé, a to z důvodu, že se společností CHAPS mělo být v předcházejícím řízení před krajským soudem jednáno jako s osobou na řízení zúčastněnou.

Společnost CHAPS argumentuje, že splňuje definici osoby zúčastněné na řízení, neboť se jedná o osobu s právním zájmem na výsledku uvedeného řízení, která je přímo dotčena zrušením napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí krajského soudu jí neprospívá a současně není účastníkem řízení.

Nejvyšší správní soud v dané věci shledal, že kasační stížnost je podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

Podle § 102 věta první s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení soudního rozhodnutí.

Podle § 33 odst. 1 s. ř. s. jsou účastníky řízení navrhovatel (žalobce) a odpůrce (žalovaný) nebo ti, o nichž to stanoví tento zákon; odpůrcem (žalovaným) je ten, o němž to stanoví zákon. Podle § 69 s. ř. s. je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla.

Z kasační stížnosti společnosti CHAPS je zřejmé, že se za účastníka řízení před krajským soudem nepovažuje. Soudní řád správní s účastí správního orgánu I. stupně v řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. nepočítá. Vychází totiž z předpokladu, že řízení před správními orgány tvoří jeden celek a postačí, pokud žalobou napadené správní rozhodnutí v soudním řízení obhajuje toliko odvolací správní orgán. Správní orgán, který rozhodl v prvním stupni, tedy není žalovaným, ačkoli soud podle § 78 odst. 3 s. ř. s. může zrušit také jeho rozhodnutí a ve smyslu ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. je i správní orgán I. stupně vázán právním názorem soudu. Postavení účastníka řízení nesvědčí správnímu orgánu I. stupně ani z jiného titulu, nemůže být ani osobou zúčastněnou na řízení (viz. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2013, č. j. 4 As 77/2013 – 25).

Podle § 34 odst. 1 s. ř. s. jsou osobami zúčastněnými na řízení osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky řízení a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat.

Společnost CHAPS se v dané věci považuje za právnickou osobu, která mohla být přímo dotčena ve svých právech a povinnostech zrušením rozhodnutí žalovaného krajským soudem. V posuzované věci však společnost CHAPS vystupuje v pozici orgánu státu, a to správního orgánu I. stupně, jehož rozhodnutí bylo předmětem přezkumu žalovaného správního orgánu. Na společnost CHAPS byl na základě zákona přenesen výkon státní, resp. veřejné, správy, a to vedení celostátního informačního systému o jízdách řádech. V daném případě se jedná o výkon veřejné správy právnickou osobou soukromého práva (pravomoc), nikoliv o výkon subjektivních práv a povinností této právnické osoby. Soudní řád správní za této situace společnosti CHAPS oprávnění podat kasační stížnost nepřiznává.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že společnost CHAPS spol. s r.o. nebyla účastníkem řízení, ze kterého vyšel napadený rozsudek, ani osobou zúčastněnou na daném řízení. Společnost CHAPS spol. s r.o. tedy zjevně není oprávněna k podání kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 6. 2013, č.j. 62 A 26/2012-129, a proto Nejvyšší

pokračování

správní soud předmětnou kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud o návrhu společnosti CHAPS na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nerozhodoval.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu